

vare blevne forelagte, men det staaer intetsteds i Grundloven, og lad os nu sætte det Tilfælde ... (Hage: Det ligger i Grundloven!) hvor ligger det i Grundloven? (Hage: Deri, at de skulle forelægges her!). Ja, men dermed er ikke sagt, at de skulle gaae ud af Kraft, og det er ogsaa Tilfældet med den nu foreliggende foreløbige Lov, den er ikke forelagt os til at gaae ud af Verden, men den er forelagt os til Meddelelse og til derigjennem at vinde Kraft. (Hage: Til Ophævelse!). Hvor staaer det „til Ophævelse“? (Hage: Den er ophævet!). Den er ikke ophævet ved nogen legal Magt. (Hage: Jo!). Nej, det er den ikke, Kongen har ikke Magt til at hæve Love. Kongen har Magt til at suspendere Lovens Virkninger, men havde han Magt til at hæve Love, saa var Lovgivningen Nul. Han kan ikke gjøre mere ved en foreløbig Lov, end han kan gjøre ved enhver anden Lov, og kan han ganske hæve den foreløbige Lov, saa kan han hæve enhver Lov, men det kan han ikke. Det kommer, som sagt, beständig, og det siger jeg navnlig dristig til de ærede juridiske Medlemmer, an paa at skjelne imellem Lov og Anordning; saalænge de ikke komme derhen til, at de kunne det, komme de ikke til at finde sig tilrette med Hensyn til Lovgivningen i den constitutionelle Stat. Jeg troer nu, at denne Sag har gjort den Nytte, den behøver at gjøre. Jeg holder mig overbevist om, at man, saaledes som det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har udtalt, vil komme til den Erkendelse, at en foreløbig Lov ligesaa lidt som en anden Lov kan hæves paa anden Maade end igjennem en foreløbig Lov, for just derved at betegne den ministerielle Ansvarlighed, som knytter sig til en saadan Handling.

Kirke- og Underviisningsministeren: Ja, noget stort Resultat troer jeg rigtignot ikke, der kommer ud af Forhandlingen, og jeg kan ikke nægte, at jeg holder mig overbevist om, at baade den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) ved at see, hvad der i den for omtalte Statsret er

ubviklet angaaende de foreliggende og flere dermed beslægtede Forhold, som idag ere blevne berørte, ville finde, at det er meget sundere, klarere og bestemtere end Noget af det, der er blevet udtalt om disse Forhold her i Aften. Angaaende det ene Spørgsmaal — thi der er jo to — nemlig angaaende Forelæggelsen, da troer jeg, at Alt, hvad derom kan siges, er sagt; med Hensyn til den Klasse, hvorom der her er Spørgsmaal, staaer det fuldstændig klart og tydeligt, at Forelæggelsen i det her omhandlede Tilfælde er saa fuldkommen overensstemmende med den Fremgangsmaade, man hidtil har fulgt, at det vilde have været heelt besynderligt, om enten Regjeringen eller Rigsdagens Formænd, inden de havde erfaret de forandrede Meninger, som herom ere komne frem fra enkelte Medlemmer, skulde kunne have betragtet Sagen anderledes. De ærede Medlemmer ville dog vel ikke nu kaste Brag paa, hvad der i sin Tid af Thinget blev bestemt angaaende Overdragelse af Myndigheden i saa Henseende til vedkommende Formænd, eller kaste Brag paa, hvad man hidtil har fulgt gjennem den hele lange Praxis siden 1850; jeg troer dog ikke, at man nu vil kunne finde det rigtigt og tilraadeligt at staae en Streg derover og sige: det bryde vi os ikke om, thi nu have vi faaet andre Anskuelser om disse Forhold. Dette Punkt anseer jeg altsaa for fuldkommen klart og simpelt, og kan paa ingen Maade finde, at det i fjerneste Maade staaer i Strid med Grundlovens Regler angaaende Forelæggelsen. Det andet Spørgsmaal er, om den provisoriske Lov virkelig er hævet ved den fgl. Resolution. Med Hensyn til Ansvarret, som man nævnte, da er det fuldkommen tilfede, thi der er en ansvarlig Minister, som har undertegnet Resolutionen, ligesaavel som den foreløbige Lov; og Ansvarret kan altsaa i fuldeste Maade gjøres gjældende, dersom man vil det. Ingen vil derfor kunne troe, at Hensynet til Ansvarret i allermindste Maade har kunnet være ledende ved at følge den ene Form for Ophævelsen fremfor den anden. Det er dog imidlertid ganske vist, at naar det er overladt Regjeringen, ved en provisorisk Lov, altsaa uden Rigsdagens Medvirkning, at kunne træffe Bestemmelser om hvilken som helst Gjen-